Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 15. Kwietnia 1898. **Część IV.**

Nr. 13.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 4. marca 1898, L. 13.358, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Trembowli na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 86. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Trembowli na pobór stuprocentowego (100%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa na pięć lat, począwszy od roku 1898 do końca 1902.

Lwów dnia 4. marca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 14.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1. marca 1898, L. 11.741, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Jarosławia koncesyi do poboru myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie miasta Jarosławia koncesyi do poboru myta kopytkowego na dalszych lat trzy pod warunkami wymienionymi w ustawie z dnia 1. maja 1895, Dz. u. kr. Nr. 42, a mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Jarosławia prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Gmina miasta Jarosławia pobierać ma myto kopytkowe na następujących sześciu do miasta prowadzących drogach:

1. na gościńcu rządowym od strony Przeworska,
2. na gościńcu rządowym od strony Radymna,
3. na drodze krajowej Jarosławsko-Bełzkiej za mostem na Sanie,
4. na drodze powiatowej Jarosław-Hucisko przed drogą do Pawłosiowa wiodącą,
5. na drodze Pełkińskiej przed karczmą Langsama,
6. na drodze gminnej prowadzącej przez Schwarzmanówkę na przedmieście Misztale.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich, na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego art. VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czy i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego

roboty uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami i około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, wykonuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25. ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej opłatę kopytkową.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe wskazane ustawą drogową z dnia 7. lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 24. września 1886.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych placów, ulic i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień §. 28. ust. 5. ustawy drogowej.

Art. XI.

Od zwierząt wyżej poszczególnionych to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina pobierająca myto kopytkowe, pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 1. marca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 15.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 13. marca 1898, L. 2149/pr., o zmianie postanowień §§. 3. B, 36., 43., 44., 46. i 109. B, statutów Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Gdy Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 17. lutego 1898 najmiłościwiej zatwierdzić raczył uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, powziętą na posiedzeniu dnia 17. stycznia 1898 o przyjętej przez kraj gwarancyi za dopełnienie zobowiązań Banku krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, wypływających z wydania obligacyi komunalnych pierwszej i następnych emisyi aż do wysokości piętnastu milionów złr. w. a. w nominalnej wartości, zatwierdziło wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwami rolnictwa, skarbu, handlu i sprawiedliwości rozporządzeniem z dnia 27. lutego 1898 L. 5548 następujące zmiany §§. 3. B, 36., 43., 44., 46. i 109, B, statutu galicyjskiego Banku krajowego we Lwowie, a mianowicie:

1. Sejm uchyla postanowienia §. 3. lit. B. statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwala w miejsce tego ustępu następujące postanowienia:

§. 3. B). Oddział komunalny obejmuje udzielanie pożyczek, spłacalnych ratami, gminom i powiatom tudzież Towarzystwom zaliczkowym, utworzonym na podstawie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873 r. Nr. 70. Dz. pr. p. i Kasom oszczędności powiatowym lub gminnym, wszystkim tym instytucyom za poręką gmin lub powiatów przyjętą zgodnie z ustawą. Pożyczki te udzielane będą w obligacyach komunalnych, wydawanych do wysokości udzielanych pożyczek. Wszystkie obligacye komunalne wszelkich emisyj, będące równocześnie w obiegu, nie mogą łącznie przekraczać kwoty piętnastu milionów zł. w. a. imiennej wartości.

Do emisyi obligacyj komunalnych ponad ogólną sumę piętnastu milionów zł. w. a. imiennej wartości potrzebnem jest zezwolenie c. k. Rządu.

Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań, wypływających z wydania obligacyj komunalnych pierwszej i następnych emisyj, aż do łącznej wysokości piętnastu milionów zł. w. a. imiennej wartości, w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału posiadaczom obligacyj komunalnych poręcza w pierwszym rzędzie specyalny fundusz rezerwowy, utworzony dla

obligacyj komunalnych, następnie Bank krajowy całym swoim majątkiem, a dopiero o ileby wyżej wymienione fundusze nie pokrywały zobowiązań, wynikłych z wydania obligacyj komunalnych, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju.

2. Sejm uchyla postanowienia §. 36. statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwala ten §. 36. w osnowie następującej:

III. Pożyczki komunalne.

A) Udzielanie pożyczek.

§. 36. Bank udzielać będzie pożyczki w obligacyach komunalnych:

1. gminom i powiatom:

a) na spłatę lub ułatwienie spłaty wysoko oprocentowanych długów powiatów, gmin i członków gminy;

b) na inwestycye i przedsiębiorstwa produkcyjne oraz na zakładanie lub zasilanie powiatowych lub gminnych zakładów pożyczkowych;

c) na cele użyteczności publicznej, nie wchodzące w zakres bieżącej gospodarki gminnej.

2. Towarzystwom zaliczkowym, utworzonym na podstawie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873 Nr. 70. Dz. pr. p., i Kasom oszczędności powiatowym lub gminnym, wszystkim tym instytucyom za poręką gmin lub powiatów przyjętą zgodnie z ustawą, celem dostarczenia obrotowego funduszu, szczególnie dla udzielania pożyczek na realności włościańskie, pod warunkami odpowiadającymi potrzebom kredytu włościańskiego, jednak przy przestrzeganiu istniejących dla tych instytucyj statutowych i odnośnych prawnych postanowień.

Przyznanie pożyczki w obligacyach komunalnych nastąpić może tylko za uchwałą Rady nadzorczej Banku krajowego, powziętą na wniosek Dyrekcyi, a zatwierdzoną przez Wydział krajowy.

Udzielanie pożyczek komunalnych gminom wiejskim, tudzież gminom miasteczek i miast, nieposiadających osobnych statutów, zależne jest od uchwały Rady powiatowej, uznającej istotną pożyteczność i potrzebę zaciągnięcia pożyczki na jeden z celów, powyżej wymienionych.

O każdej pożyczce komunalnej, kwotę 100.000 zł. w. a. przenoszącej, tudzież o każdej pożyczce komunalnej, udzielonej gminie lub powiatowi, przedtem już jakąś zaliczką lub pożyczką obciążonym, Wydział krajowy składać będzie Sejmowi szczegółowe sprawozdanie na najbliższej sesyi sejmowej.

3. Sejm uchyla postanowienie §. 43. statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwala ten §. 43. w osnowie następującej:

„§. 43. Bank krajowy wydawać może obligacye komunalne na podstawie pożyczek komunalnych udzielonych powiatom lub gminom, dalej Towarzystwom zaliczkowym, utworzonym na podstawie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873,

Dz. pr. p. Nr. 70, wreszcie powiatowym lub gminnym Kasom oszczędności, wszystkim tym instytucyom za poręką gmin lub powiatów przyjętą zgodnie z ustawą, a to do wysokości tych pożyczek."

4. Sejm uchyla postanowienia §. 44. statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwala ten §. 44. w następującej osnowie:

„§. 44. Ogólna suma wydawanych obligacyj komunalnych w żadnym razie przekraczać nie może ogólnej sumy równoczesnych wierzytelności Banku krajowego w kapitale, z tytułu pożyczek komunalnych udzielonych po myśli §. 36. Do tej sumy wierzytelności nie mogą być wliczane wierzytelności w kapitale, powstałe z zalegania rat amortyzacyjnych.

W razie spłaty pożyczek komunalnych w gotówce przed upływem ustanowionego terminu Bank wycofa z obiegu odpowiadającą spłaconemu kapitałowi ilość obligacyj komunalnych."

5. Sejm uchyla postanowienia §. 46. statutu Banku krajowego w dotychczasowej osnowie i uchwala ten §. 46. w osnowie następującej:

„§. 46. Za wypłatę procentów i kapitału obligacyj komunalnych ręczy Bank krajowy przedewszystkiem pożyczkami komunalnemi, udzielonemi po myśli §. 36., dalej specyalnym funduszem rezerwowym i aktywami swojemi, a w dalszym rzędzie wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju w myśl §. 3. B. niniejszego statutu."

6. Sejm uchyla postanowienia §. 109. lit. B. 2., statutu Banku krajowego w osnowie dotychczasowej i uchwala w miejsce tego ustępu następujące postanowienia:

„§. 109. B. W dziale komunalnym:

2. przyznawanie na wniosek Dyrekcyi pożyczek komunalnych (§. 36.) i potwierdzanie na obligacyach komunalnych, że zostały wydane na podstawie pożyczki, udzielonej gminie, powiatowi, względnie Towarzystwu zaliczkowemu, Kasie oszczędności powiatowej lub gminnej, za poręką gminy lub powiatu przyjętą zgodnie z ustawą (§. 47. lit. G.)"

Sanguszko w. r.

Nr. 16.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1. marca 1898, L. 9614, w przedmiocie przedłużenia koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej od mostu na rzece Pełtwi w Busku przy drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty, Radzie powiatowej w Kołomyi na drodze powiatowej Kołomyja-Obertyn i Radzie powiatowej w Sanoku od mostu na drodze powiatowej Rymanów-Haczów w Ładzinie.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć, mianowicie udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. maja 1892, Dz. u. kr. Nr. 33, Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej od mostu na rzece Pełtwi w Busku przy drodze powiatowej Jabłonówka - Busk - Rakobuty, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 23. czerwca 1892, Dz. u. kr. Nr. 56, Radzie powiatowej w Kołomyi na drodze powiatowej Kołomyja-Obertyn, tudzież udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 5. grudnia 1892, Dz. u. kr. Nr. 5 z r. 1893 Radzie powiatowej w Sanoku od mostu na drodze powiatowej Rymanów - Haczów w Ładzinie, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Radom powiatowym w Kamionce strumiłowej, Kołomyi i Sanoku nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej prawo do pobierania myta przy drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty od mostu na rzece Pełtwi w Busku według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych jeden (1) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego pół ($^1/_2$) ct.;

2. Radzie powiatowej w Kołomyi prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Kołomyja-Obertyn według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu cztery (4) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych dwa (2) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jeden (1) ct.

3. Radzie powiatowej w Sanoku prawo do pobierania myta od mostu na drodze powiatowej Rymanów-Haczów, w Ładzinie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki była pociągowego w zaprzęgu dwa (2) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych jeden (1) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego pół ($^1/_2$) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 1. marca 1898.

Marszałek krajowy:
St. Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 17.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 8. stycznia 1898 L. 408, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie przedłużenia koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Radawie, w powiecie Jarosławskim, od mostów na rzekach Lubaczówce i Potoku, tudzież gminie wspólnie z obszarem dworskim w Łuhach, w powiecie Dolińskim od mostu na rzece Iłemce.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie na przedłużenie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na dalszych lat pięć, mianowicie udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. stycznia 1891, Dz. u. kr. Nr. 25, obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Radawie w powiecie Jarosławskim, od mostów na rzekach Lubaczówce i Potoku, tudzież udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 30. maja 1892, Dz. u. kr. Nr. 32, gminie wspólnie z obszarem dworskim w Łuhach w powiecie Dolińskim od mostu na rzece Iłemce, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem.

1. Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Radawie powiatu Jarosławskiego od mostu na rzece Lubaczówce przy drodze gminnej w Cetuli do Cienkiego, pod warunkiem utrzymania własnym kosztem tak pomienionego mostu jakoteż mostów na ramieniu Lubaczówki i na Potoku, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych dwa (2) ct.;

c) od pięciu świń lub cieląt oraz od dziesięć owiec, jeden (1) ct.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Wolni być mają od tej opłaty wszyscy mieszkańcy gminy Radawy, wyjąwszy najęte furmanki z tej gminy, oraz wolne będą furmanki gmin Mołodycza, Zaradowa, Czerce, Surmaczówki i Zapałowa w przejazdach dla potrzeb swych parafialnych.

2. Gminie wspólnie z obszarem dworskim w Łuhach powiatu Dolińskiego od mostu na rzece Iłemce według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, jeden (1) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego pół ($^1/_2$) ct.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnienia od opłaty mytniczej i względem zniżenia tejże.

We Lwowie, dnia 8. stycznia 1898.

Marszałek krajowy:
St. Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 18.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 6. marca 1898, L. 944/pr., o wyborach do Komisyi szacunkowych podatku osobisto-dochodowego.

W myśl postanowień §§. 177. i 179. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, oraz §. 17. przepisów wyborczych (dodatek D.

rozporządzenia wykonawczego do działu I. tej ustawy) rozpisuje c. k. krajowa Dyrekcya skarbu niniejszem na mocy reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 10. lutego b. r. L. 4604 wybory do komisyi szacunkowych podatku osobisto-dochodowego w tutejszym okręgu administracyjnym i wyznacza do przeprowadzenia tych wyborów następujące termina:

I.

Dla wyborów do miejscowych komisyi szacunkowych w okręgach szacunkowych miasta Lwów, Kraków, Brody, Drohobycz, Horodenka, Kołomyja z gminą polityczną Werbiąż niżny, Nowy Sącz z gminą polityczną Załubińcze, Podgórze, Przemyśl, Rzeszów, Sambor, Stanisławów, Stryj, Tarnopol i Tarnów

dla I-go koła wyborców dzień 28. marca b. r.
„ II-go „ „ „ 29. „ „
„ III-go „ „ „ 30. „ „

II.

Dla wyborów do powiatowych komisyi szacunkowych w okręgach szacunkowych:

1. powiat polityczny Brody z wyłączeniem miasta Brodów,
2. „ „ Drohobycz „ „ Drohobycza,
3. „ „ Horodenka „ „ Horodenki,
4. „ „ Kołomyja „ „ Kołomyji i gminy politycznej Werbiąż niżny,
5. powiat polityczny Nowy Sącz z wyłączeniem miasta Nowego Sącza, i gminy politycznej Załubińcze,
6. powiat polityczny Podgórze z wyłączeniem miasta Podgórza,
7. „ „ Przemyśl „ „ Przemyśla,
8. „ „ Rzeszów „ „ Rzeszowa,
9. „ „ Stanisławów „ „ Stanisławowa,
10. „ „ Stryj „ „ Stryja,
11. „ „ Tarnopol „ „ Tarnopola,
12. „ „ Tarnów „ „ Tarnowa,

dla I. i II. koła wyborców dzień 31. marca b. r.
„ III. „ „ „ 1. kwietnia b. r.

III.

W celu wyborów do powiatowej Komisyi szacunkowej okręgu szacunkowego powiat polityczny Sambor z wyłączeniem miasta Sambora, które

odbędą się po myśli postanowień alinei 3. §. 181. powołanej ustawy tylko w dwóch kołach (t. j. w I. i II. kole),

dla I-go i II-go koła wyborców dzień 31. marca b. r.

IV.

W celu wyborów do komisyi szacunkowych w okręgach szacunkowych: powiat polityczny Brzesko i powiat polityczny Łańcut, które odbędą się po myśli reskryptu wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 24. sierpnia 1897, L. 43.061 również tylko w dwóch kołach (t. j. w I. i III. kole),

dla I-go koła wyborców dzień 28. marca b. r.
„ III-go „ „ „ 30. „ „

V.

W celu wyborów do powiatowych Komisyi szacunkowych wszystkich innych wyżej nie wymienionych powiatów politycznych,

dla I-go koła wyborców dzień 28. marca b. r.
„ II-go „ „ „ 29. „ „
„ III-go „ „ „ 30. „ „

Wybory do miejscowych komisyi szacunkowych w miastach Krakowie i Lwowie przeprowadzone zostaną przez Magistraty.

Wybory do miejscowych i do powiatowych komisyi szacunkowych na prowincyi odbędą się w siedzibach Starostw i przeprowadzone zostaną przez naczelników powiatowych władz politycznych względnie przez wyznaczonych w tym celu komisarzy wyborczych.

O zaliczeniu do kół wyborczych i uprawnieniu do głosowania uwiadomieni zostaną kontrybuenci przez kompetentne władze podatkowe I. instancyi osobnemi legitymacyami, dokładnie oznaczającemi miejsce wyborów, lokal wyborczy, godzinę rozpoczęcia i ukończenia wyborów oraz liczbę członków i zastępców członków komisyi, która ma być wybraną.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania urzędowe karty wyborcze.

Warunki czynnego i biernego prawa wyboru oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§. 179., 181. i 183. do 186. ustawy, względnie §§. 7., 9., 10., 11., 14. 16. i 26. do 45. powołanych wyżej przepisów wyborczych.

Lwów, dnia 6. marca 1898.

Korytowski w. r.

L. 985.

Nr. 19.

Instrukcya

przepisująca sposób udowodnienia przynajmniej praktycznego uzdolnienia nabytego przez osoby przyjęte do kierownictwa i nadzoru odbudowy w kopalniach wosku ziemnego w Galicyi.

W uwzględnieniu odrębnych stosunków zachodzących przy kopalniach wosku ziemnego, c. k. Starostwo górnicze, mając na oku bezpieczeństwo robót wykonywanych w kopalni, oraz opiekę nad życiem i zdrowiem robotników, postanawia na zasadzie §. 35. naftowej ustawy krajowej z dnia 17. grudnia 1884, Nr. 35. Dz. ust. i rozp. kraj. z r. 1886 jak następuje:

§. 1.

Każdy wskazany przez uprawnionego do wydobywania jako przyjęty do kierownictwa odbudowy musi udowodnić przed Władzą górniczą, że odbył praktykę przy ruchu kopalni wosku ziemnego, oraz że włada należycie językiem krajowym.

§. 2.

a) Kandydaci na kierowników nie posiadający z dobrym postępem ukończonych studyów na jednej z tutejszokrajowych szkół górniczych, muszą wykazać się trzechletnią praktyką, odbytą przy kopalni wosku ziemnego.

b) Kandydaci, którzy ukończyli z dobrym postępem jednę z tutejszokrajowych szkół górniczych, mają w tym celu wykazać się dwuroczną taką praktyką, z czego jeden rok może przypadać na praktykę przy jakiejkolwiek kopalni nawiedzonej powietrzem wybuchowem.

c) Kandydaci, którzy z dobrym postępem ukończyli kurs górniczy na jednej z tutejszokrajowych c. k. akademij górniczych, mają wykazać się jednoroczną praktyką, odbytą przy jakiejkolwiek kopalni, nawiedzonej gazami wybuchowymi, z czego przynajmniej trzy miesiące mają przypadać na praktykę odbytą przy kopalni wosku ziemnego.

d) Kandydaci, którzy ukończyli z dobrym postępem studya na akademii górniczej zagranicą, muszą odbyć dwuletnią praktykę przy ruchu kopalni wosku ziemnego.

Dowód na odbytą praktykę dostarcza się przez przedłożenie świadectwa służbowego, wystawionego przez uprawnionego do wydobywania a współpodpisanego przez kierownika ruchu dotyczącej kopalni.

Świadectwa odbytej praktyki w okręgu innego c. k. Urzędu górniczego okręgowego mają być nadto przez tenże c. k. Urząd górniczy okręgowy potwierdzone.

§. 3.

Aspiranci pod *a)* i *b)* w §. 2. wymienieni są nadto obowiązani udowodnić przed Władzą górniczą swoje w ten sposób przynajmniej praktycznie nabyte uzdolnienie do poruczonych im czynności, które wchodzą w zakres kierownictwa ruchu i odbudowy kopalni wosku ziemnego, zapomocą przedłożonego poświadczenia, wystawionego przez komitet funkcyonujący w Borysławiu.

§. 4.

Komitet ustanowiony dla sprawdzenia praktycznego uzdolnienia osób, zgłoszonych przez uprawnionego jako przyjętych do kierownictwa lub nadzoru ruchu i odbudowy kopalni wosku ziemnego, składa się z przewodniczącego w osobie naczelnika dotyczącego c. k. Urzędu górniczego okręgowego, lub przez niego delegowanego innego konceptowego urzędnika tegoż c. k. Urzędu górniczego okręgowego, oraz z dwóch członków, do tej czynności każdorazowo przez przewodniczącego komitetu zaproszonych.

Odpowiednią ilość członków tego komitetu mianuje c. k. Starostwo górnicze na propozycyę c. k. Urzędu górniczego okręgowego w Drohobyczu i w Stanisławowie.

§. 5.

Wskazany władzy górniczej po myśli §. 23. naftowej ustawy krajowej kierownik lub nadzorca, jeżeli wykaże się żądanemi świadectwami na przepisaną praktykę, natenczas otrzyma, najdalej w przeciągu jednego miesiąca od wniesienia dotyczącego podania, termin do stawienia się przed tym komitetem w celu udowodnienia nabytego przynajmniej praktycznego uzdolnienia do poruczonych mu czynności.

§. 6.

Aspirant na kierownika ruchu kopalni wosku ziemnego ma przed tym komitetem udowodnić:

1. że jest zupełnie zdrów przez przedłożenie odpowiedniego świadectwa lekarskiego;

2. że posiada praktyczne uzdolnienie i doświadczenie:

a) w pogłębianiu i obudowie szybów,

b) w wyprawie chodników, a w szczególności w wyprawie na suto (Getriebezimmerung) i w obudowie robót prowadzonych w zawaliskach i wyrobiskach,

c) w odbudowie złoża wosku ziemnego,

d) w urządzaniu i prowadzeniu wentylacyi kopalni,

e) w urządzaniu odwodniania kopalni,

f) w niesieniu pierwszej pomocy w przygodzie;

3. że posiada przynajmniej praktycznie nabyte dokładne wiadomości:

a) o składzie i działaniu maszyn parowych i elektrycznych,

b) o naturze i składzie gazów oraz powietrza wybuchowego, jak też o oddziaływaniu powietrza kopalnianego wogóle na ludzki organizm,

c) o powodach i skutkach eksplozyj powietrza wybuchowego i o robotach ratunkowych, potrzebnych po wydarzonej eksplozyi,

d) w oznaczaniu każdorazowo dla kopalni potrzebnej ilości świeżego powietrza,

e) o lokalnych stosunkach geognostycznych,

f) w użyciu kopalnianych instrumentów mierniczych i w sporządzaniu map kopalnianych;

4. że dokładnie zna ustawy i przepisy, obowiązujące przy kopalnictwie wosku ziemnego w Galicyi, dalej regulamin służbowy i plan odbudowy dotyczącej kopalni.

§. 7.

Komitet odbierający dowód uzdolnienia od kandydata, zgłoszonego na kierownika ruchu, nie musi ograniczać się na stosunki panujące przy kopalni, dla której tenże kandydat został zgłoszonym, lecz może, za zgodą tegoż, przy odbieraniu od niego dowodu uwzględniać zakład górniczy dla eksploatacyi wosku ziemnego najbardziej postępowo urządzony.

W takim razie wydane przez komitet poświadczenie uzdolnienia rozciąga się na wszystkie kopalnie wosku ziemnego w Galicyi.

Zresztą przy każdorazowej zmianie miejsca służby, zgłoszony przez uprawnionego kierownik ruchu, musi na żądanie c. k. Urzędu górniczego okręgowego, ponownie udowodnić przed tym komitetem swoje przynajmniej praktyczne uzdolnienie do tych poruczonych mu czynności.

§. 8.

Komitet, odbierający od zgłoszonego kandydata na kierownika ruchu dowód uzdolnienia, spisuje z przebiegu swojej czynności protokół, notuje tam stawiane pytania i treść danych na nie przez aspiranta odpowiedzi.

Zaraz po ukończeniu swojej czynności członkowie komitetu i przewodniczący orzekają w imiennem głosowaniu, czyli kandydat jest uzdolniony do poruczonych mu czynności lub nie.

Poświadczenie uzdolnienia będzie tylko wówczas przez komitet kandydatowi wydane, gdy takowe zostanie jednogłośnie jemu przyznane.

Kandydat przez komitet reprobowany może tylko raz jeszcze zgłosić się przed tym komitetem, i to dopiero po upływie sześciu miesięcy od daty dotyczącego rozporządzenia c. k. Urzędu górniczego okręgowego, którem odmówiono przyjęcia do wiadomości jego zgłoszenia.

Komitet może odbierać od kandydatów dowód ich uzdolnienia tak ustnie jak pisemnie, tak w swoim lokalu jak i w kopalni. Takowy może żądać wyjaśnienia odpowiedzi na stawiane pytania na rysunkach, wykonać się mających przez tych kandydatów.

§. 9.

Kandydaci na nadzorców ruchu kopalnianego muszą udowodnić przed tym samym komitetem i to w sposób ten sam jak kierownicy ruchu kopalń wosku ziemnego:

1. że są zupełnie zdrowi przez przedłożenie odpowiedniego świadectwa lekarskiego,

2. że są uzdolnieni do wszystkich czynności, jakie na nich wkładają obowiązujące przepisy górniczo-policyjne, wydane dla kopalń wosku ziemnego w Galicyi, dalej regulamin służbowy, obowiązujący na dotyczącej kopalni, a wreszcie poszczególne tam obowiązujące instrukcye służbowe.

Takowi muszą też przed tym komitetem udowodnić, że posiadają zupełną biegłość we wszelkich robotach wchodzących w zakres kopalnictwa wosku ziemnego.

§. 10.

Ze względu, że przy kopalnictwie wosku ziemnego została zakazaną odbudowa szybowa, przeto dotychczasowi kierownicy ruchu posiadający tylko kwalifikacye podane w §. 2. pod *a)* i *b)*, oraz wszyscy nadzorcy ruchu, pełniący już służbę przy kopalniach wosku ziemnego, muszą w przeciągu sześciu miesięcy od prawomocności niniejszej instrukcyi złożyć przed tym komitetem dowód uzdolnienia do poruczonych im czynności, które, wskutek zmiany planów odbudowy dotyczących kopalń, uległy gruntownej przemianie.

§. 11.

Kandydaci na kierowników i nadzorców ruchu składają w c. k. Urzędzie górniczym okręgowym, w którym zostali zgłoszeni, taksę na pokrycie wydatków i dyet dla członków komitetu.

Taksa dla kierowników ruchu wynosi 15 złr. w. a., zaś dla nadzorców ruchu 9 złr. w. a., która każdorazowo zaraz przy tem zgłoszeniu ma być w gotówce za kwitem spłaconą.

Ze złożonej kwoty wypłaca przewodniczący dwom funkcyonującym członkom komitetu po 5 złr., względnie po 3 złr. w. a., resztę zaś przeznacza się na wydatki połączone z czynnościami tego komitetu.

§. 12.

Ta instrukcya wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Z c. k. Starostwa górniczego.

W Krakowie, dnia 12. marca 1898.

C. k. Starosta górniczy:
Wachtel w. r.

Nr. 20.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 15. marca 1898, L. 15.936, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Hussakowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Sołotwinie, na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Hussakowie, powiatu Mościskiego, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 4. sierpnia 1893, Dz. ust. kr. Nr. 56. koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Sołotwinie, na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Hussakowie powiatu Mościskiego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do dalszego pobierania myta od dwóch mostów na rzece Sołotwinie, przy dwóch zaporach mytniczych oddzielnie przy omyconych mostach ustawionych, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (1) jeden ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych (1) jeden ct.;

c) od pięciu świń lub cieląt, od 10 owiec, ($^1/_2$) pół ct.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych zachowywane być mają ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 15. marca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.